VIIKONVAIHDE

PERJANTAIVIERAS

Lähdin sitten ehdokkaaksi

Mitä tekee kapinallinen nuori mies, jonka pää on kuin kuumahiilinen umpimähkä, täytettyään 50 vuotta? Lähtee mukaan kotikuntansa ja kotiseutunsa yhteisiin asioihin. Maailmaan kohdistuva uteliaisuus ei mihinkään katoa, mutta jossain kohtaa hiukan yli 30-vuotiaana on ohitettu se kohta, jolloin on tajunnut, ettei enää voi olla ulkopuolinen kriitikko, vaan on jo osa järjestelmää. Jos tuon kieltäisi, olisi kerta kaikkiaan vailla suhteellisuudentajua.

Olen aiemminkin tullut vedetyksi keskusteluihin, jotka ovat koskeneet ehdokkuutta eduskuntavaaleissa. En ole ollut asiasta innostunut, koska seudulla on ollut hyviä ehdokkaita. Myös se on jarrutellut, että tietää kampanjan vaativan rahaa. En ole halunnut enkä aio ottaa velkaa vaalikampanjan takia. Se on myös luvattu tässä uudessa tilanteessa kotiväelle.

Ehdokkaaksi ryhtyminen on hyppy pimeään. Ajattelin kertoa, miltä se tuntuu. Saman hypyn tekee näinä aikoina noin 2 000 suomalaista.

Ensimmäinen pohdinta koskee omia kykyjä. Riittääkö tietämyksesi, osaamisesi ja sosiaaliset taitosi ehdokkuuden vaatimuksiin ja mahdollisen valituksi tulemisen jälkeen kansanedustajan tehtävään? Kun aiempien tehtävien takia tietää hiukan, miten politiikka pyörii, tietää myös sen, että kyllä ne asiat ja sisällöt hallitsee. Raskainta on jatkuva kansanvallan käytössä oleminen. Poliitikolla ei ole omaa aikaa, ellei erikseen karkaa lomalle. Toinen oman ajan hetki on päivittäinen kuntoilutunti.

Seuraava pohdinta koskee omia motiiveja. Mitäs sinä oikein tuolla hommalla haet, kysyy ehdokas itseltään. No, jo kotona on opittu, että yhteisiin asioihin osallistuminen on arvokasta toimintaa ja kuuluu kansalaisuuteen. Miksi nuo hommat pitäisi jättää toisille, joiden kannanottoja vastaan pauhaat aamukahvipöydässä? Niille, jotka vievät maata väärään suuntaan, koska eivät näe kokonaisuuksia tai joilta puuttuu sosiaalinen omatunto...

Kolmas pohdinta jatkaa edellisestä. Eikös poliitikko ole aina vähän narsisti, huomiossa paistatteleva henkilö? Kyllä, varmaan jollain tavalla onkin. Kukaan yhteiskunnallisissa tehtävissä oleva ei voi asiaa kieltää, jos on rehellinen. Sama kyllä koskee julkkiksia, muusikkoja, näyttelijöitä, opettajia, valmentajia ja niin edelleen. Tärkeää on se, miten tuon narsistisen motiivisi hallitset. Sen kun itse tunnistaa, ei asiassa ole ongelmaa. Se on myös energiaa, yhteyden ylläpitäjä.

Neljäs pohdittava kysymys koskee mahdollista kannatusta. Vaalihomma on aina joukkuetyötä. Yksin kukaan ei paljoa aikaan saa. Joukkue tekee tuloksen ja edustajansa kautta joukkue voittaa. Kampanja perustuu ”mainimiseen” eli siihen miten sana ehdokkaasta leviää kuin ympyräaalto lammessa. Jos leviävä sana on hyvä sana, joukkue kasvaa matemaattisessa sarjassa. Tärkeää on myös löytää hyvä kampanjapäällikkö. Tässä suhteessa olen jo ollut onnekas.

Viides pohdinnan aihe koskee reaalista kilpailuasetelmaa. Jos ehdokkaaksi lähtee, pitää uskoa ajamiinsa asioihin sekä läpimenon mahdollisuuteen. Joku voi myös tähdätä ehdokkuuden kautta kuntavaikuttajaksi. Tällä kertaa Pirkanmaan ehdokasasetelma vaikuttaa sellaiselta, että potentiaalista saumaa kunnon kannatuslukuihin on. Omalta osaltaan on oltava tarmokas, on oltava nöyrä, on oltava sössimättä. Maakunnat kehittyvät siten, että niiden olosuhteita ja kehitystahtoa ilmaisevat ihmiset vaikuttavat valtakunnan päätöksiin.

Entä puolueesi, kysyvät. Miksi olet keskustalainen? Se ei ole koskaan ollut ongelma eikä kahle, sillä siinä porukassa, johon kuulun on tapana ajatella itsenäisesti, mutta toimia yhdessä. Näin olen tehnyt ja aion vastakin tehdä. Käy kuinka käy.

JUHA KUISMA on kylien liiketoiminta-asiamies.

KANSAN SUUSTA

Uutta matoa koukkuun

Tällä kertaa tapaamme kuvitteellisen miekkosen, jonka firma on ajautunut konkurssiin, kotitila mennyt nuijan alle ja vaimo pakannut kamppeensa ja häipynyt. Joukko kavereita tarjoilee hänelle tilanteeseen sanontoja ja latteuksia.

Pessimisti sanoo, että pitihän se arvata ja tätä olikin odotettu. Harvoinpa onnettomuus yksin tulee.

Realisti toteaa lakonisesti, että tasan ei käy onnen lahjat. Kaveri Torniojokilaaksosta tuo mukaan ripauksen huumoria: pahemmin ei käy kuin huonosti.

Fatalisti sanoo, että tyydy onneesi, tämä oli kirjoitettu tähtiin. Raamatusta totuutensa löytävä sanoo, että jokaisella on ristinsä. Turha on potkia tutkainta vastaan.

”Kukkaan ei oo mikkään”, liittyy nihilisti Pohjanmaalta keskusteluun. Niin että kivat sulle ja kaikki on turhuutta.

Seuraava kaveri välttelee vaikeaa aihetta ja kyselee, onko puinti-ilmoja riittänyt. Lisää vielä, että taitaa tulla vähäluminen talvi; pihlajahan ei kahta satoa kanna.

Löytyy sellainenkin kaveri, jonka mukaan riitaan tarvitaan aina kaksi. Varmasti syytä on niin sysissä kuin sepissä. On syytä katsoa peiliin ja mennä itseensä, sillä niin makaa kuin petaa.

Lopulta ärsyttävä optimisti läimäyttää olalle: paistaa se päivä risukasaankin! Ei pidä jäädä tuleen makaamaan, leuka pystyyn vaan ja uutta matoa koukkuun!

TOPI LINJAMA

Sisaruuden voima elää Naisten Pankissa

Naisten Pankin toimintaryhmät keräävät lahjoituksia, joista köyhien maiden naiset voivat nostaa pienlainaa elinkeinojensa kohentamiseen.

Tanssiopiston opettaja Susanna Karvinen tempaisi kävelijät mukaan hassun rentoon alkujumppaan Loviisan torilla sunnuntaina.

JAAKKO KILPIÄINEN

Pirkko Tiitinen (oik.) ja Tuija Lindholm arvelevat, että Naisten Pankkiin liittyy yhteisöllisyys kummassakin päässä. ”Kun täällä naapurilta pyytää apua talkoisiin, sitä tulee.”

LOVIISA (MT)

Loviisan tori täyttyy aurinkoisena sunnuntaina iloisesta hyörinästä. Naisten Pankin toimintaryhmän puuhanaiset pistävät hetkessä pystyyn klaffipöydät esitteineen ja keräyslippaineen.

Syksyinen Kävele naiselle ammatti -tapahtuma on alkamassa.

Pirkko Tiitinen on yksi paikallisryhmän perustajista.

”Kun vuonna 2008 täytin vuosia, sain lahjaksi Naisten Pankin osakkeen. Lähdin sitten viestinviejäkoulutukseen ottamaan asiasta selvää”, hän kertaa.

Toimintaperiaate eli pienlainojen antaminen ja ammattikoulutus vakuutti.

”Voi antaa vähempiosaisille sisarille luotettavaa ja käytännöllistä apua, joka auttaa heitä ammatissa ja perheen toimeentulossa.”

Alkutaival oli hitaahko. Monella oli uudesta avustustoiminnasta mielikuva, että se edellyttää isoja panostuksia kuten 750 euron osuuden hankintaa.

”Jos on pieni eläke, ei siitä isoja summia voi lahjoittaa.”

”Kun sitten avautui, ettei aina tarvitse olla kukkaro levällään, niin innostusta alkoi löytyä. Esimerkistä käy, että valvoimme taidenäyttelyä ja lahjoitimme palkkion lyhentämättömänä eteenpäin.”

Kestävää kehitystä

Toimintaryhmä perustettiin marraskuussa 2012. Vajaassa kahdessa vuodessa on järjestetty monenlaista rientoa ja oltu muun muassa arpajaisilla mukana paikallisissa tapahtumissa, joita vanhassa rannikkokaupungissa on kesäaikaan runsaasti.

Rahaa Naisten Pankille on tilitetty ennen kävelytapahtumaa 6 651 euroa. Sen päälle aktiiviporukka on erikseen säästöön pistäen kerännyt yhden osuuden pankista.

Postituslistalla on jo toistasataa itäuusmaalaista, enimmäkseen naisia, mutta on joukossa muutama mieskin, kertoo **Tuija Lindholm**.

Tämän vuoden tuottoisin tapahtuma on toistaiseksi ollut koru- ja huivikirppis, joka kerrytti Loviisan vanhojen talojen tapahtumassa Naisten Pankille 570 euroa.

”Kauppa kävi, kun kaikki maksoi vain yhdestä kolmeen euroa. Nyt me sitten kuljetaan toistemme kierrätetyissä koruissa”, naurahtaa vierestä **Riina Lahti**.

Vitsissä on enemmän kuin puolet totta. Kestävän kehityksen vaaliminen kuuluu Naisten Pankin perusarvoihin. Köyhissä oloissa naiset joutuvat hyödyntämään vähätkin materiaalit tehokkaasti. Samaa ajattelua herätellään kotimaassa esimerkiksi kirpputorien avulla.

Tärkeä rooli on silti silläkin, että paikalliset yritykset ovat lähteneet tukemaan naistenpankkilaisia.

Tavarapalkintoja ja lahjakortteja arvotaan nytkin kävelyyn osallistujien kesken.

Yhteisön voima

Kaikkien naisten mielestä parasta on kuitenkin, että vapaaehtoistyössä ei ole kysymys yksin rahasta.

”Meillä on todella hyvä yhteishenki. Tavataan usein muutenkin”, Riina Lahti kuvaa.

Tuija Lindholm, joka on osallistunut aiemmin vapaaehtoistyöhön pääkaupunkiseudulla, pitää Loviisaa kyläyhteisönä. Kun yhdessä tehdään, syntyy mitä vaan.

”On se totta. Kun naapurilta kysyy, että teetkö jotain yhteiseen tapahtumaan, niin hänhän tekee”, syntyperäinen loviisalainen Pirkko Tiitinen vahvistaa.

Tiistaina toimintaryhmä kertoi Facebookissa, että sunnuntai tuotti 605,50 euroa. Sekä osallistujamäärä että keräystulos vastasivat viime vuotta. Ammatit saatiin 20 kehitysmaan naiselle.

Siskot onnistuivat jälleen.

KAIJALEENA RUNSTEN

NAISTEN PANKKI

Lahjoitukset ylittivät 7 miljoonaa euroa

Naisten Pankin lahjoitusvarat ylittivät viikonlopun kävelytapahtuman ansiosta 7 miljoonaa euroa.
Pankin perusti 14 suomalaisnaista liike-elämän, järjestöjen ja median keskeisiltä paikoilta vuonna 2007.
Toimintaa on 35 paikkakunnalla ja mukana on yli 3 000 vapaaehtoista.
Kuukausilahjoittajia eli bisnesenkeleitä on 3 045, heistä osa toimii myös paikallisina aktiiveina.
Osakkaaksi pääsee myös maksamalla 750 euron osuuden. Osakkaita on 1 430.
Facebookissa voi seurata Naisten Pankkia ja paikallisryhmiä. Ryhmät tiedottavat myös sähköpostilistoin.
Internetosoite www.naistenpankki.fi.

Kyläpankeista naisille ammatteja

Pienlainoilla tuetaan kehitysmaiden naisten yrittäjyyttä ja osuuskuntia kyläpankkien kautta.
Naisille tarjotaan hankkeissa lainoituksen lisäksi ammatti- ja yrittäjyyskoulutusta.
Toiminta keskittyy maaseudun kyliin ja pieniin kaupunkeihin.
Naisten Pankilla on toimintaa 12 maassa. Hankkeissa on ollut mukana lähes 16 000 naista.
Perheenjäsenet mukaan lukien lainoituksen arvioidaan vaikuttaneen yli 60 000 ihmisen elämään.
Kirkon Ulkomaanapu, joka on Ulkoministeriön kumppanuusjärjestö, hallinnoi hankkeita.

Rahankäyttöä seurataan tarkasti

Kävele naiselle ammatti -tapahtuma keräsi viime sunnuntaina alustavien tietojen mukaan 1 500 osallistujaa. Se järjestettiin 28 paikkakunnalla.

Naisten Pankin koordinaattori **Jaana Hirsikangas** kertoo, että viidettä kertaa järjestetty tapahtuma on Naisten Pankin vuosittaisista tempauksista suurin. Se on kasvanut vuosi vuodelta maantieteellisesti, osallistujilla ja lahjoitussummalla mitaten.

”Äärimmäisen tärkeää meille on se, miten viestimme työstämme lahjoittajille. Jos kuukausilahjoittajat jatkavat pitkään, se on meille tärkeä osoitus, että on saatu jotain aikaan”, Hirsikangas arvioi Naisten Pankin toimintamallia.

Hankkeiden edistymistä seurataan sisäisten ja ulkoisten tarkastusten mukaan.

Käytännön työstä 12 kohdemaassa vastaavat Kirkon Ulkomaanapu ja sen sisarjärjestöt eri maissa.

Järjestö on ulkoministeriön kumppanuusjärjestöistä ohjelmatoiminnalla mitaten suurin.

Edistystä mitataan muun muassa neljä kertaa vuodessa kerättävien raporttien perusteella.

”Jos niissä ilmaantuu jotain, selvitetään heti, miksi asiat eivät edisty suunnitellun mukaan. Lisäksi olemme ainoa suomalainen kehitysjärjestö, jolla on sisäinen tarkastaja.”

Ulkoministeriöllä on hyvin tarkka ulkoinen seuranta hallinnosta ja rahankäytöstä.

Naisten Pankilla on ollut joka vuosi yksi osallistujien itsensä kustantama vierailu hankekohteeseen.

”Matkalle voi hakea omaaloitteisesti. Valitsemme porukan, jossa olisi ihmisiä joka puolelta Suomea, koska he voivat sitten käydä kertomassa kokemuksistaan muille.”

Vaikka monet tukijat ovat kohdevierailuista kiinnostuneita, hakemuksia ei kuitenkaan tule kovin paljon.

”Ehkä se osoittaa ihmisten realismia. Toimimme tosi köyhissä paikoissa, joista moniin kulkuyhteydetkin ovat heikot”, Hirsikangas arvioi.

KAIJALEENA RUNSTEN

KIRKON ULKOMAANAPU

Liberialainen Baba Kiaidii kertoo, että hänen 7-lapsinen perheensä söi ennen kerran päivässä. Kanojen ansiosta tulot riittävät kahteen ateriaan.

KOMMENTTI

Pikkurahan bisnes-enkelinä

Olen ollut Naisten Pankin tukija kesästä 2008. Kohde valikoitui perusteellisen seulonnan jälkeen. Aiemmin tukemani tyttöjen hanke oli kaatunut kohdemaan korruption ongelmiin.

Ajattelen, että mikrolaina, jonka käytät joko oman pientilan tai ammatin kohentamiseen, on konkreettista ja vastuullista. Koska otat lainan, sinun on maksettava se takaisin. Lainaaja on osuuskassa, jonka olet itse ollut perustamassa. Jos jätät vastuusi hoitamatta, siitä kärsivät siis myös ystäväsi ja naapurisi.

Naisten Pankissa on hyvää se, että siinä voi auttaa kukin itselleen sopivalla tavalla tai summalla. Se ei ole vain vauraille sopivaa hyvän omantunnon ostamista.

Itse en ole voinut osallistua työpanoksella paikallisryhmään, vaan pieni tasainen kuukausilahjoitus on sopinut paremmin. Muutaman kerran olen lisäksi vienyt itselleni tarpeetonta ehjää tavaraa Naisten Pankin kirpputorille.

Pari vuotta sitten meitä kuukausilahjoittajia alettiin kutsua bisnesenkeleiksi. Aluksi pidin nimitystä vähän hassuna, mutta oikeastaan olen siitä iloinen.

Minun sijoitukseni ovat pikkurahoja, mutta saajalleen tuntuvia. En näe, että tämä olisi ilmaisen avun antamista, joka päätyy lihottamaan hyvinvoivan eliitin taskuja.

Sitä paitsi Naisten Pankki on reilumpi kuin kiinalaiset: lainaa sen sijaan että antaisi nöyryyttävää avustusta. Eikä se edes tuo omia työntekijöitään hoitamaan hommia vaan yrittäjä tekee työnsä ihan itse.

KAIJALEENA RUNSTEN